

חדר הדרכה

שם מתנדבי לאורו נלק'



28

פעילות לגיל הזהב

מזריק יקר!

מבנה הפעילות:

1. מזקנים אתבונן - שיח משותף
2. "ספרי לי איזו מעשיה"-סיפור ודין

1 מזקנים אתבונן - שיח משותף

במפגש זה נדבר על השאלה "היכן מצוי עושרו של האדם?"

שאלות לדין:

1. היכן מצוי העושר של האדם? (תשובה אפשרית: באהבת המשפחה, בסיפוק מהעבודה...)
2. למה אנשים מחפשים את העושר/האוסר במקומות רחוקים? (תשובה אפשרית: הם לא רואים את ההזדמנויות הקיימות בקרוב אליהם...)
3. מה פירוש המשפטים: איזהו עשיר השמח בחלקו (פרקי אבות)
"בקש מה שאתה צריך לו, ועזוב מה שאינך צריך לו, כי בעזיבת מה שאינך צריך לו - השגת מה שאתה צריך לו." - (רבי שלמה אבן גבירול).

2 "ספרי לי איזו מעשיה"-סיפור ודין

קראו יחדיו את הסיפור וקיימו דין קצר אחריו:

פעם אחת בא לפני הבעל שם טוב איש אביון ומדוכא, וביקש ישועה. אמר לו הבעש"ט, כי ילך אל מתחת לגשר פלוני ושם תתמלא בקשתו וימצא אוצרות זהב. הלך האיש אל המקום, פשפש וחיפש ולא מצא דבר. באותו המקום פגש האיש בחייט אחד, גם הוא עני, אביון ומסכן. שאל אותו החייט: "מה תבקש כאן?" השיב לו: "כך וכך אמר לי הבעש"ט, אבל לריק יגעתי ולא מצאתי דבר!" אמר לו החייט: "גם אני באתי אל הבעש"ט, והוא ציווה אותי שאלך למקום פלוני בביתו של פלוני, ושם תחת התנור שבבית אמצא סימן טוב. אלא שאני מתרשל ללכת אל המקום שאמר לי הבעש"ט, וגם אני יודע למצוא דרך לחתור תחת התנור בביתם של אנשים זרים." והנה, המקום שאמר החייט והבית שהזכיר היה ביתו של האיש הראשון. כששמע את דברי החייט אמר בלבבו: "הלוא אני עצמי הנני בעל הבית, אלך ואשוב לביתי ואחפש תחת התנור. אולי אכן אמצא דבר מה." אז שב האיש אל ביתו ומצא אוצרות זהב. והחייט גם הוא אמר בלבבו: "הלוא הנני כאן, אצל הגשר, ומדוע שלא אחטט כאן? אולי הדברים שציווה הבעש"ט את האיש נכונים הם ואמיתיים?" חתר האיש ובדק היטב, ומצא גם הוא חמדת זהב וסגולת אוצר כסף. התעשרו שני האנשים מאוד, וכל אחד מהם חשב: "כל ממוני אינו אלא בשל חברי, ובזכותו מצאתי אוצר. ואיך אוכל לראות בעונו של חברי שהביא אותי אל הכבוד הזה!"

חדר הדרכה

שם מתנדבי 'לאורו נלך'



28

פעילות לגיל הזהב

ועלה על דעת כל אחד מהם להביא אל חברו צרור זהב וכסף. כל אחד מהם צרר ממון לתת לחברו, והם יצאו לדרכם, איש לקראת רעהו.

כשפגשו זה את זה והבינו את אשר אירע להם, גדלה שמחתם מאוד, ולא ידעו מה לעשות עם צרורות הכסף שהכינו בידם. לבסוף עלה בדעתם כי הנה לאחד מהם היה בן ולשני הייתה בת. מיד החליטו לחתן את ילדיהם, ואת הכסף נתנו כנדוניה לחתן ולכלה.

ואמר רבי שלום מקאמינקא כי זהו סיפור המועיל לפרנסה, וראוי לספרו בסעודת מלווה מלכה במוצאי השבת. עוד אמר כי לפעמים ישועתם של בני אדם מוכנה בעבורם, אך לא יוכלו להשיגה אלא אם יעזרו איש לאחיו. וכשהיה מספר את הסיפור נהג שלא לומר אחריו דבר, אלא להכריז מיד על ברכת המזון שבסוף הסעודה. וכך היה מסיים ואומר: "מזל טוב! שיר המעלות!"

שאלות לדין:

1. היכן מצא כל אדם את עושרו?
2. מה המוסר השכל של הסיפור? היכן מצוי עושרו של האדם?
3. מה יכול לעזור לאדם לראות את העושר בעיניו? (תשובה אפשרית: קודם כל מודעות - האדם צריך להרגיל עצמו לראות טוב, לראות את הדברים הטובים שיש בעוטלם...)